PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 691 (6125) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Sîmbătă 11 octombrie 1969

O singură zi — ziua cea mai lungă — pînă la meciul România — Portugalia

● Selecționerul Antunes schimbă, zilnic, formația... ● E nevoie de inima băieților noștri din seara meciului de la Lausanne! ● Atenție încă o dată la Nelson! ● Fotbaliștii portughezi văd azi un western...

Secvență din antrenamentul de ieri al portughezilor

Foto: THEO MACARSCHI

Pînă la partida la care fotbaliștii români au început să se gîndească — într-un mod deosebit, dintr-un unghi fericit — în acea memorabilă seară de mai, pe stadionul Pontaise din Lausanne, a mai rămas o singură zi. Ultima din aceste zile de tensiune care au urmat acelui 1 octombrie în care fotbalul românesc a pierdut... Încă de la sfîrșitul transmisiei meciului Legia Varșovia — U.T.A., toți iubitorii fotbalului din țara noastră s-au gîndit la cea de-a doua duminică a lui octombrie, la ziua meciului cu echipa lui Eusebio. În mintea tuturor a încolțit, încă de pe atunci, MAREA SPERANȚĂ în revanșa internațională a fotbalului românesc, în victoria în partida cu Portugalia, victorie deschizătoare de drumuri pe care soccerul autohton le-a uitat de 30 de ani...

De acest meci-prilej, pe care ni l-am dorit trei decenii, ne mai despart ore numărate. N-am fost, de mult amar de vreme, într-o situație atît de AVANTAJOASĂ. Acasă la noi, la București, se joacă o șansă mare. Pentru fotbaliștii români, meciul de mîine reprezintă mai mult chiar decît balonul cu care elvețianul Kurt Runzi și americanul James Stewart vor străbate în curînd Atlanticul... O victorie mîine înseamnă — de fapt — acontarea biletelor pentru zborul transoceanic spre Mexic.

E așa de greu de obținut această victorie?

Fără îndoială, da. Fotbaliștii portughezi vor lupta și ei aprig pentru victorie.

Gîndiți-vă, însă, ce-ar fi răspuns tricolorii noștri la întrebarea de mai sus la sfîrșitul meciului Elveția — România, din primăvară?

Dar tu, Dinule? Sau tu, Dane? Sau voi, Dumitrache, Lucescu, Sătmăreanu, Răducanu, ce ați fi răspuns? Voi care ați luptat admirabil, cu un emoționant spirit de sacrificiu, pentru o victorie la care atunci nu îndrăzneam să sperăm, ce ați fi răspuns la întrebarea **„ce credeți despre jocul cu Portugalia?"**

Unii ați și răspuns, pe loc; cu toții, însă, ați gîndit același lucru: **„trebuie, trebuie să cîștigăm acest meci!"**

Inima voastră de atunci TREBUIE s-o aveți și mîine!

Adică trebuie să fiți voi înșivă, cu tot ce aveți mai

Marius POPESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

ECHIPELE FAȚĂ ÎN FAȚĂ

ROMÂNIA

		RĂDUCANU	
SĂTMĂREANU	HĂLMĂGEANU	DAN	DELEANU
	DINU	NUNWEILLER	
DEMBROVSCHI	DUMITRACHE	DOBRIN	LUCESCU

Arbitri: **Ratko CANAC** — la centru — **Iosif STREMSKI** și **Milóș CAJIC** — la linie (toți din Iugoslavia).

SIMOES	EUSEBIO	TORRES	NELSON
	JOSE MARIA	TONI	
HILARIO	HUMBERTO	BATISTA	PEDRO GOMEZ
	DAMAS		

PORTUGALIA

O față pe care am dori-o duminică „multiplicată" în cît mai multe exemplare: Dobrin trece, cu dezinvoltură, printre trei apărători adverși... Un argument în plus, în sprijinul dorinței noastre? Zecile de scrisori, sosite din Trivale, care îi urează lui Dobrin să realizeze, contra Portugaliei, „meciul vieții"! Nu ne rămîne decît să așteptăm...

PE CÎND ÎNCEPUTUL?

S-a încetățenit de mult în obiceiurile popoarelor ca oamenilor celor mai valoroși — care au avut CEVA de spus națiunilor lor — să le fie păstrată memoria și prin ridicarea de statui. Dacă în fața Ateneului statuia lui Eminescu, opera sculptorului Anghel, îi atrage nu numai pe localnici, ci și pe numeroșii turiști ai Capitalei, personalități ale vieții culturale și științifice mondiale; dacă Piața Kogălniceanu și-a făcut un renume prin existența acolo a statuii marelui nostru cărturar; dacă bulevardul Dinicu Golescu este dominat, la întretăierea cu strada Ștefan Furtună, de grupul statuar al fraților Golești, făuritori și păstrători ai frumoasei limbi românești — de ce, atunci, în domeniul sportului să nu ridicăm statui sau măcar busturi ale personalităților stadioanelor?

Nu sîntem în posesia vreunei informații, dar presupunem că nici un sculptor de-ai nostru nu ar refuza să pună ceva suflet în ridicarea unei statui care să modeleze chipul unui mare sportiv. Oriunde — dar cu precădere la intrările marilor stadioane — statuia unui performer al sportului românesc ar fi primită cu vie satisfacție de către public. Să ne gîndim, de pildă, cît ar fi de admirată și de cîte elogii s-ar bucura statuia marelui fotbalist care a fost Iosif Petschowschi. Nu numai în orașul căruia i-a conferit faimă, Aradul, dar chiar în București, prezența sculpturală a acestui virtuoz al balonului rotund ar fi admirată. Ne întoarcem, apoi, cu ani în urmă, și gîndul ne duce la un alt valoros sportiv al României, la Zeno Dragomir. Este drept, cu prilejuri festive — cum este și memorialul ce-i poartă numele — ne mai amintim de preferatul stadioanelor de acum cîțiva ani și, în același timp, iscusit pedagog al sportivilor. Dar dacă i s-ar ridica o statuie, amplasată fie la Caransebeș, fie la Reșița sau București, în incinta I.E.F.S., vecin stadionului Republicii — cît ar fi de inspirat acest act!

Credem că s-ar putea solicita unor sculptori valoroși executarea de statui sau busturi ale unor mari sportivi ai României. Chiar dacă la început ar fi doar cîteva. Publicul ar saluta, fără îndoială, o astfel de inițiativă.

Știm că în alte țări — și ne gîndim acum la Suedia — „academicienilor" sportului, oamenilor care s-au dăruit nu numai cu trup, dar și cu suflet mișcării sportive, li s-a păstrat memoria și prin ridicarea de statui. De pe urma unui astfel de act — îndrăznim să-l numim de CULTURĂ — nu se poate decît cîștiga. Pe cînd se va face și la noi începutul?

Ion GAVRILESCU

SĂTMĂREANU

TORRES

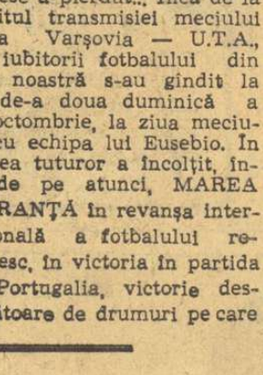

DAN

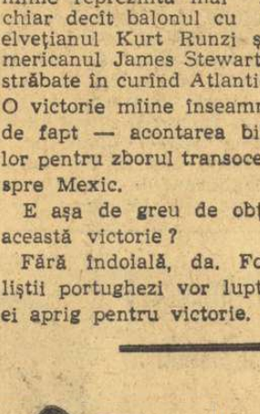

EUSEBIO

LUGESCU

GOMEZ

văzuți de AL. CLENCIU

„REPRIZA SECUNDĂ" A VIZITELOR ÎN REDACȚIA NOASTRĂ:

Ieri — fotbaliștii portughezi și conducătorii lor

Ieri, a fost necesar să ne aprovizionăm din nou cu Pepsi-Cola și prăjituri. Primeam iarăși oaspeți. Desigur că nu tot pe **Dumitrache, Dobrin** și compania. Venise rîndul fotbaliștilor portughezi. Au apărut fără **Eusebio**, rămas să se odihnească, după o noapte de insomnie (mozambicanul nu-i în apele lui!), dar cu **Nelson, José Maria, Jacinto Joao, Batista, Hilario.** Formație cam de... rezervă, sau mai bine-zis de protocol. În schimb, „echipa" oficialilor era prezentă cu toți titularii.

Discuția s-a animat, firește, mai greu. Nu mai eram în familie. Startul s-a dat în clipa în care s-a făcut traducerea — vagă — a ceea ce au spus cu o zi înainte tricolorii. Părerile lor stîrnesc replicile oaspeților. Atacuri și contraatacuri...

De ce vă surprinde optimismul nostru?

Primul se avîntă pe... contraatac selecționerul portughez **José Maria Antunes.** „Nu trebuie să surprindă optimismul nostru — spune el, în replică la declarația antrenorului nostru, **Angelo Niculescu. Echipele portugheze știu să lupte și criza de formă din primăvara aceasta a rămas doar ca o amintire neplăcută. Și apoi un meci se cîștigă, totuși, pe gazon. Publicul poate să ajute, să creeze o anumită ambianță, dar nu el înscrie golurile! Știu, îmi veți mai spune că ultima oară la București am pierdut. Este adevărat! Însă echipa era la capătul puterilor și cu nervii tocați de o călătorie cu peripeții, încheiată în București cu 21 de ore înaintea jocului. De aceea am venit acum din timp. În sfîrșit, ca iubitori ai fotbalului avem de ce să fim optimiști. Va fi un meci mare...**"

Nelson dă aprobativ din cap, Jacinto Joao își privește me-

Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

„SECRETUL NOSTRU E GENIUL LUI PELE"

Interviu cu JOAO SALDANHA, selecționerul echipei naționale a Braziliei

● Tostao interesează pe brazilieni mai mult decît Aldrin și Collins ● Calitățile fotbalului brazilian n-au căzut din cer ● Străbunicii lui Pele au trăit probabil în junglă ● În ce țară se mai găsesc atîtea echipe și atîția jucători de valoare? ● În 1966, ieșisem în afara realității ● ...E mai aproape de ideea homo homini lupus ● Prin marcaj strict onorăm fotbaliștii de marcă ● Regulamentul jocului este perfect — arbitrajul nu ● Noi, antrenorii brazilieni, n-am revoluționat niciodată tactica ● N-avem nevoie de armele celor slabi ● Scriu literatură pentru copii

— Ce credeți, domnule Saldanha, despre prezentul și viitorul fotbalului? Popularitatea sa e în creștere, sau e amenințată?

— *După mine, fotbalul este o artă populară, o artă foarte viguroasă. Destinul său va urma destinul artei în general. Iar arta nu poate avea decît un viitor strălucit.*

— Cum explicați vitalitatea fotbalului brazilian? Ce este, în definitiv, fotbalul pentru brazilieni?

— *Pentru noi, fotbalul este o artă, dar mai ales o pasiune. În Brazilia, interesul pentru fotbal e mai mare decît oriunde*

— Știu că ziarele dumneavoastră scriu, deseori, că „fotbalul face parte din politica generală a Braziliei". Nu este o exagerare?

— *Nu. Iată o întîmplare semnificativă. În seara zilei de 2 octombrie 1969, veniseră la aeroportul principal al orașului Rio vreo 3 000 de oameni. Era ora 23. Ce-i interesa pe acești oameni la o oră atît de tîrzie, deși între oraș și aeroport sînt destui kilometri? Se adunaseră să-l conducă pe Tostao, una din marile noastre vedete, care pleca să se opereze în Statele Unite. Tot atunci, au sosit în Brazilia, Aldrin și Collins, astronauții lui „Apollo XI". Pe ei nu veniseră să-i întîmpine, însă, decît vreo 50 de persoane, jumătate dintre ele fiind, desigur, oficiale. Poate nu-i ceva lăuda-*

Romulus BALABAN

(Continuare în pag. a 4-a)

Ilie Năstase și Ion Țiriac invitați în Australia

Forul român de specialitate a primit din partea federației australiene de tenis o adresă prin care Ilie Năstase și Ion Țiriac sînt invitați la o suită de competiții internaționale pe gazon. Turneul în Australia a celor doi tenismani români ar urma să dureze două luni, între 1 decembrie 1969 și 31 ianuarie 1970.

Voința Arad (femei) și C.S.M. Cluj (bărbați) debutează în noua ediție a C.C.E. la tenis de masă

Ediția actuală a „Cupei campionilor europeni" la tenis de masă reunește 20 de formații masculine și 12 feminine. Echipele românești, Voința Arad (fete) și C.S.M. Cluj (băieți) — campioanele țării, vor avea ca prime adversare pe Boulogne Billancourt (Franța), în primul tur la femei, respectiv Spartakus Budapesta, direct în turul al doilea.

Finalele campionatelor naționale la popice

Elena Trandafir și Constantin Voicu — principalii pretendenți la titluri

Vineri au început pe arena Voința din Capitală întrecerile finale ale campionatelor republicane de senioare și juniori. În prima manșă a competiției (fetele au jucat la proba de 100 lovituri mixte, iar băieții la 200) componentele lotului național, campioane mondiale, calificate din oficiu pentru finale, au dominat concursul, obținînd rezultate valoroase, toate peste 400 p.d. Cele mai precise au fost însă **Elena Trandafir,** recordmana țării și campioana pe anul trecut, **Cornelia Moldoveanu** și **Margareta Szemanyi,** jucătoare notate în foile de arbitraj la jumătatea întrecerilor cu cifre de peste 430 p.d. La juniori, campionul pe 1968, **Gh. Silvestru,** deși a doborît un număr mare de popice la „pline", a avut o scădere la „izolate" astfel că are în față, după prima manșă doi concurenți cu un avantaj destul de mare. După cele 200 de lovituri, conduce în clasament **Constantin Voicu,** care și-a surclasat adversarii la „izolate", obținînd 320 de „bețe", ceea ce constituie un rezultat excelent. Lupta pentru titlu rămîne însă deschisă deoarece principalii săi rivali, reșițeanul **Băiaș** și ploieșteanul **Silvestru,** sînt jucători care pot trece cu ușurință de 900 p. d.

Iată rezultatele înregistrate în prima manșă a celor două probe individuale: SENIOARE — **Elena Trandafir (Laromet București) 437 p. d.** (272 la „pline" și 165 la „izolate"), Cornelia Moldoveanu (Voința Buc.) 432 p. d., Margareta Szemanyi (Voința Tg. Mureș) 431 p. d., Elena Cernat (Rapid Buc.) 426 p. d., Florica Negutoiu (Gloria Buc.), 410 p.d. JUNIORI: C. Voicu (Voința Buc.) 915 p. d. (595+320), I. Băiaș (Olimpia Reșița) 897 p. d., Gh. Silvestru (Rafinăria Teleajen) 879 p. d., M. Chirilă (Gaz metan [illegible]diaș) 863 p. d., V. Popa (Chi[illegible] Turda) 861 p. d. Simbătă seara vor fi desemnați campionii.

I. R.